

Projekt člověk

6. část: Kříž

Opakování z minula:

- Bůh vstoupil do svého stvoření: „*Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi*“ (J 1,14). Bůh překonává vzdálenost, kterou člověk vytvořil; příběh rostoucí blízkosti vede od zahrady přes stan setkávání k Ježíši.
- Vtělení je Boží odpovědí na lidský strach z jeho blízkosti.
- Ježíš jako „*Druhý Adam*“ uspěl tam, kde první Adam selhal.
- Tři pokušení na poušti zrcadlí tři kroky pokušení v Edenu: Adam nedůvěřoval a padl, Ježíš důvěřoval a zvítězil. Odmítl zkratku k panování a přijal korunu od Otce, ne od hada. Klíč není v okolnostech, ale ve vztahu s Otcem. Lidské úsilí nestačí, je nutná důvěra.
- Ježíš jako pravý Boží obraz ukazuje, jaký Bůh skutečně je, a opravuje pokřivené představy o něm.
- Zároveň ukazuje, jaký měl být člověk. Pravá zralost znamená trvalou, radostnou závislost na Otci. Plné poddání Ježíšovu moc neomezilo, ale uvolnilo. V Getsemane přijímá nejistotu a svěruje budoucnost Otci.
- A jeho lidský život v důvěře je vzor, do kterého máme dorůstat.

„Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby byl svět skrze něj zachráněn.

(Jan 3:16 – 17 CSP)

Bůh však projevuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.

(Římanům 5:8 CSP)

Neboť Bůh byl v Kristu, když smiřoval svět se sebou a nepočítal lidem jejich provinění, a uložil v nás to slovo smíření.

(2 Kor 5:19 CSP)

- Bible o kříži mluví mnoha způsoby. Každý obraz osvětluje jinou stránku události, která je větší než naše vysvětlení. Musíme přijmout tajemství.
- Ježíšova smrt je popsána jako oběť, nesení hříchů, výkupné, odpuštění, ospravedlnění, smíření, nová smlouva, vítězství nad mocnostmi, příklad sebevydané lásky i cesta k novému stvoření.
- V nekonečných debatách může zaniknout nádhera celého příběhu. Lidská představivost např. může Boha rozdělit. Otec pak představuje přísnost, Syn lásku. Otec vyžaduje trest, Syn nás před ním zachraňuje.
- Nový zákon vypráví příběh jinak. Bůh sám v Kristu přichází zachránit nás. Otec posílá Syna z lásky. Syn svůj život svobodně vydává. Otec a Syn jednají v jednotě, aby zachránili svět.

Nikdo nemá větší lásku než tu, že položí svou duši za své přátele.

(Jan 15:13 CSP)

K tomu jste přece byli povoláni, neboť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám příklad, abyste šli v jeho šlépějích. On ,se nedopustil hříchu, ani lest nebyla nalezena v jeho ústech'. Když mu spílali, neodplácel spíláním, když trpěl, nehrozil, ale předával vše tomu, jenž soudí spravedlivě. On sám ve svém těle vynesl naše hříchy na dřevo kříže, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. Jeho zraněním jste byli uzdraveni.

(1 P 2:21 – 24 CSP)

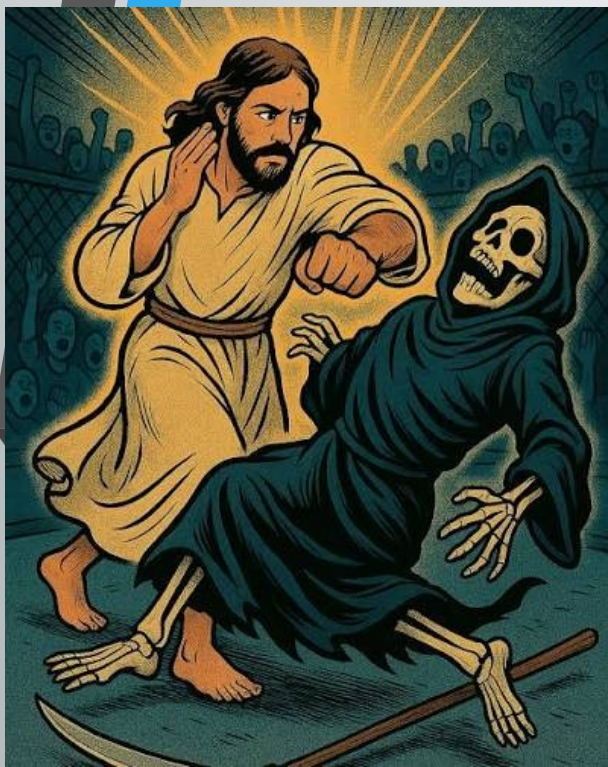
- Hřích je jed vpuštěný do vztahů, do těl, do světa, a jeho důsledkem je smrt, rozklad, odcizení a bolest. Člověk vnesl do světa skutečnou zkázu, kterou nedokáže napravit. Mnohé věci už nejdou vzít zpět.
- Bůh ale nezůstal stranou. V Kristu vstoupil do důsledků našeho hříchu a skutečně prožil všechny bolesti a utrpení a otevřel cestu k záchraně.
- Ježíš neměl podíl na našem hříchu, který naplnil svět utrpením. Přesto se stal nevinnou obětí lidského hříchu, strachu, závisti, náboženské manipulace, politického násilí a touhy po moci.
- Bůh neodstranil všechno lidské utrpení, ale nese ho s námi. Sám se mu podrobil. Jde první a nechce po nás nic co už neudělal On sám.
- Cílem je abychom zemřeli hříchu, žili spravedlnosti a byli uzdraveni.

I vás, když jste byli mrtvi v proviněních a neobřízce svého těla, spolu s ním obživil, když nám všechna provinění odpustil a vymazal rukou psaný záznam, který svými ustanoveními svědčil proti nám a který nám byl nepřátelský; odstranil jej z našeho středu tím, že jej přibil na kříž. Tak odzbrojil vlády a autority a veřejně je vystavil na odiv, když je vedl triumfálním průvodem v něm.

(Kol 2:13 – 15 CSP)

Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil toho, kdo má vládu nad smrtí, totiž Đábla, a osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý život v otroctví.

(Žid 2:14 – 15 CSP)

- Kříž je vítězná bitva a triumf. Kristus vstoupil do nepřátelského území, svázal porazil nepřítele a osvobodil zajatce.
- Lidstvo opustilo Otcův dům a žije v cizí zemi „pod cizími pány“, pod hříchem, strachem a smrtí. Kristovo vítězství je průlomem cesty domů.
- Nesmrtelný Bůh zemřít nemůže. Ježíš se stal smrtelným člověkem a smrt přemohl zevnitř. Stal se jedním z nás, aby nás mohl zachránit. Sestoupil do samotného nitra smrti a ta byla přemožena.
- Pouta strachu a beznaděje, kterými nás nepřítel držel v otroctví, jsou v Kristově oběti a vzkříšení rozbita.
- Opona se roztrhla, přístup k Otci je otevřen.

Ačkoli byl ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob otroka a stal se podobným lidem. A když se ukázal v podobě člověka, ponížil se, stal se poslušným až k smrti, a to smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil nade vše a dal mu jméno, které je nad každé jméno,

(Filipským 2:6 – 9 CSP)

A na pravici Sedícího na trůnu jsem spatřil svitek popsany zevnitř i zvenčí, zapečetěný sedmi pečeti. A uviděl jsem silného anděla, který hlásal mocným hlasem: „Kdo je hoden otevřít ten svitek a rozlomit jeho pečeti?“ A nikdo v nebi ani na zemi ani pod zemí nemohl otevřít ten svitek a dívat se do něho. Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden svitek otevřít a dívat se do něj. Ale jeden ze starších mi říká: „Neplač. Hle, zvítězil lev, ten z kmene Judova, kořen Davidův, aby otevřel ten svitek a jeho sedm pečeti.“ A tu jsem spatřil, že uprostřed trůnu a těch čtyř živých bytostí a uprostřed těch starších stál Beránek jako zabitý... I přišel a vzal ten svitek z pravice sedícího na trůnu... A zpívají novou píseň: „Jsi hoden vzít ten svitek a otevřít jeho pečeti, protože jsi byl zabit a svou krví jsi vykoupil Bohu lidi z každého kmene, jazyka, lidu a národu, a učinil jsi je králi a kněžími našemu Bohu; a budou kralovat na zemi.“

(Zjevení Janovo 5:1 – 10 CSP)

- Člověk byl stvořen, aby vládl, ale ukázal se jako neschopný, moc v jeho rukou vede k destrukci. A pokud není nikdo hoden vládnout, není naděje pro svět.
- Kříž je korunovací. Trůn vesmíru nepatří tomu, kdo má největší sílu, ale tomu, kdo je nejvíce podobný Bohu. A právě taková moc, a jen taková, má budoucnost.

Předal jsem vám především to, co jsem také sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem, byl pohřben a třetího dne byl vzkříšen podle Písem, zjevil se Kéfovi a potom Dvanácti. Dále se zjevil více než pěti stům bratří najednou; většina z nich doposud žije, někteří však již zemřeli.

(1 Korintským 15:3 – 6 CSP)

I Když toto porušitelné tělo oblékne neporušitelnost a toto smrtelné oblékne nesmrtelnost, tehdy se uskuteční slovo, které je napsáno: „Smrt byla pohlcena ve vítězství.“ „Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvůj osten?“

(1 Korintským 15:54 – 55 CSP)

A on je hlavou těla, církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých, aby on sám zaujal ve všem první místo,

(Koloským 1:18 CSP)

- Život je silnější než smrt, tak jako je světlo silnější než tma.
- Nové stvoření začalo. Ježíš je „prvorozený z mrtvých“. Co se stalo s ním, se jednou stane se všemi, kdo jsou v něm. Vzkříšení není jen událost minulosti, ale zaslíbení budoucnosti.
- Máme živého Spasitele, ne mrtvého proroka ani filozofický systém, ale živou osobu, která nás doprovází na cestě domů.
- To je jádro křesťanské naděje. Ne naivní optimismus ani popírání utrpení, ale hluboké přesvědčení, že Otcova láska je silnější než cokoli, co nás od něj může chtít odloučit (Ř 8,38–39).

Závěrečné shrnutí:

- Kříž je mnohostranná událost, kterou nelze vtěsnat do jediné formule.
- Kristus je starší bratr, který šel první a nesl na sobě důsledky naší vzpoury. Jako průkopník prošel cestou před námi (Žd 2,10–11; 4,15). Záchrana vyžadovala vstoupit tam, kde jsme se ocitli, do důsledků naší vzpoury, a vynést nás odtamtud.
- Vstoupil do utrpení, které sám nezpůsobil. Svoboda, která umožňuje lásku umožňuje i vzájemné ubližování. Utrpení, jež si lidé působí navzájem, Bůh nezpůsobil a není to jeho vina. My lidé nejsme jen oběti, ale i původci utrpení, a na ceně padlého světa máme všichni podíl. Ježíš jediný neměl podíl žádný, a přesto do toho utrpení vstoupil s námi. Trpěl nevinně a dobrovolně.
- Na kříži byla poražena mocí tmy a otevřena cesta k Otci. Naplnil protoevangelium z Gn 3,15 a odzbrojil mocnosti (Ko 2,15). Zdroj života vstoupil do srdce smrti, a smrt neobstála. Opona se roztrhla, přístup k Otci je otevřen.
- Kříž je korunovací Beránka. Ježíš byl povýšen, protože se obětoval (Fp 2,6–9); Beránek je hoden vládnout, protože byl zabit (Zj 5,9). Had nabízel moc skrze uchvácení; Ježíš ji získal skrze vydání se.
- Vzkříšení dokazuje, že smrt nemá poslední slovo. Nové stvoření už začalo. Život je silnější než smrt. Nic nás nemůže odloučit od Boží lásky (Ř 8,38–39).

Pomocné otázky na skupinky

- 1) Co znamená, že „Bůh byl v Kristu a smířoval svět se sebou“?
- 2) Jak tento výrok brání tomu, abychom stavěli milujícího Syna proti přísnému Otci?
- 3) Proč Ježíš, který jediný neměl žádný podíl na utrpení, do toho utrpení vstoupil?
- 4) Co nám obraz zabitého a živého Beránka říká o podobě moci v Božím království?
- 5) Proč je vzkříšení začátkem nového stvoření, ne pouze šťastným koncem Ježíšova příběhu?
- 6) Proč nelze kříž oddělit od vzkříšení?
- 7) Co pro tebe osobně znamená pozvání vstoupit na cestu života, kterou Kristus otevřel?